

Posudek vedoucího bakalářské práce:

Kamila Motýlová, Válka a násilí v životě české šlechty husitské, poděbradské a jagellonské doby v odrazu svědectví dobových literárních pramenů, 58 ns.

Práce o rozsahu 58 stran textu se skládá z úvodu (s. 1–2), čtyř kapitol: Česká šlechta v období pozdního středověku a její vztah k válkám a násilí (s. 3–9), Husitská doba (s. 10–27), Poděbradská doba (s. 28–35) a Jagellonská doba (s. 36–51), závěru (s. 52) a seznamu pramenů a literatury (s. 53–58). Poznámkový aparát umístěný pod čarou sestává celkem z 277 poznámek.

Autorka vynikajícím způsobem využila své dvojí specializace v historii a dějinách české literatury a dokázala přesvědčivým způsobem rekonstruovat představy autorů literárních pramenů o ideálu, normě a praxi české pozdně středověké šlechty ve vztahu k válce a násilí. Prokázala přitom kvalifikovanou orientaci v českých dějinách zprostředkovanou studiem základních titulů odborné literatury (z důležitějších titulů postrádám práci Velké dějiny zemí Koruny české 6). Je třeba zdůraznit, že autorka zde nenavazovala téměř na žádné předchozí odborné práce a její analýza vybraných textů přinesla velmi přesvědčivý myšlenkový celek, v němž je možné vedle průřezových studií dle jednotlivých období sledovat také celkový vývoj probíhající v 15. století.

Práci lze pochopitelně také některé drobnější věci vytknout. Poněkud odbytým dojmem působí úvod, kde by bylo žádoucí podrobněji představit využitě prameny a podrobněji pojednat o metodologických východiscích a postupech. Ještě o něco obezřetněji by mělo být pracováno s myšlenkovým světem, motivy či záměry autorů, které pochopitelně odrážejí reálný svět české pozdně středověké šlechty různým způsobem zkreslený a pokřivený (jde o otázku narativních strategií, literární topologie, literárních klišé apod.). Stejně jako u mnoha dalších kvalifikačních prací, byť zde jen v minimální míře, došlo k zařazení některých citačních odkazů bez uvedení konkrétních stran. Na s. 36 nelze souhlasit s názorem autorky, že po smrti krále Jiřího z Poděbrad České království nedisponovalo žádným vojskem, minimálně jednotlivé kraje mohly svolat vojenské hotovosti. V kapitole věnované jagellonskému období není zcela jasně oddělena myšlenková linie navazující na ideál středověkého rytířství od nových idejí

zprostředkovaných pronikajícím humanismem. České termíny bych považoval za vhodnější uvádět v uvozovkách bez kurzívy. Menšího počtu formálních chyb se tak autorka nevyvarovala (dále též drobné chyby v citacích, překlady apod.), přesto její práce působí slohově a koncepčně vyspělým dojmem. Také představené sumarizace jednotlivých kapitol působí přesvědčivě, pouze celkový závěr (podobně jako úvod) by bylo bývalo vhodné více rozpracovat.

Závěr: Přes dílčí drobné nedostatky autorka prokázala vynikající způsobilost pro vypracování odborného textu na úrovni bakalářské kvalifikační práce. Na mnoha místech je práce zcela původní a přináší nová fakta využitelná pro další výzkum sociálních dějin české pozdně středověké šlechty.

Práci proto k obhajobě plně **doporučuji**.

Ve Vídni dne 9. května 2016

.....
PhDr. Zdeněk Beran, Ph.D.